

Herättäjä-Yhdistys ry
PL 21, 62101 Lapua
Puh (06) 433 5700
hy@h-y.fi
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

**ANNA TOIVO
HUOMISEEN
HERÄTTÄJÄJUHLAT**

 Seinäjoella 14.-16.7.2023

**lauantai 15.7.2023
päiväseurat klo 13.00
Tapio Luoma**

Kotonamme Turussa kirkko muistuttaa olemassaolostaan monin tavoin. Yksi niistä toistuu varttitunnin välein, kun tuomiokirkon kellot ilmoittavat, mikä hetki vuorokaudesta on käsillä. Turun tuomiokirkon kellon lyönnit eivät kaiu ainoastaan kaupungissa, sillä Yleisradio välittää puolenpäivän lyönnit joka arkipäivä kaikkialle maahan. Radiointi alkoi 79 vuotta sitten kesäkuussa 1944 tilanteessa, jossa Neuvostoliiton suurhyökkäys raivosi Kannaksella. Kellot paitsi ilmoittivat radionkuuntelijoille puolenpäivän hetken, myös kutsuivat heitä rukoukseen maan ja sen kansan puolesta.

Täällä Seinäjoella Lakeuden Ristin kellojen ääni kuuluu kauas. Kauas näkyvät myös hiljattain ehostetut, neljälle suunnalle avautuvat kellotaulut, jotka osoittavat täsmäaikaa tunti- ja minuuttiviisareillaan. Sekä Turun tuomiokirkon että Seinäjoen Lakeuden Ristin kellot toteuttavat lukuisten muiden eri puolilla maailmaa sijaitsevien kirkkojen soivien ja näkyvien kellojen tavoin yhteistä tehtävää: ne ilmaisevat aikaa ja kutsuvat rukoukseen.

Kellot kirkoissa osoittavat, että kirkko ja aika kuuluvat yhteen. Jokainen kellon lyönti on paitsi ilmoitus ja kutsu, myös muistutus ajan ohikiitävästä luonteesta. Jokainen viisarin liikahdus kellotaulussa on osoitus ajan vääjäämättömästä suunnasta. Aika onkin erikoinen luodun todellisuuden elementti. Sitä ei voi varastoida eikä sen tahtia voi nopeuttaa tai hidastaa. Se sitoo luontokappaleet tiettyyn hetkeen niin, että aikamatkustaminen menneisyyteen tai tulevaisuuteen jää vain vauhdikkaiden toimintaelokuvien juonenkäänteiksi. Meidät on sidottu juuri tähän päivään ja tähän hetkeen. Menneisyyteen ei ole paluuta eikä tulevaisuuteen voi kiirehtiä.

Edellisessä puheenvuorossa kuultiin, miten Johanna Hirsto on kokenut ajan kulumisen, sen vaikutuksen ajatuksiin elämästä ja entisestä kotikaupungista. Ajan myötä monet asiat muuttuvat, ja omana aikanamme niiden voi todeta muuttuvan paljon nopeammin ja arvaamattomammin kuin aiemmin. Ajan kiihtyvässä vauhdissa on meidän monien vaikea pysyä mukana. Kaikenlaista uutta tulee vastaan niin nopeasti, että oman paikan ja omien ajatusten hahmottaminen tällaisessa maailmassa käy vaivalloiseksi. Tulevaisuus näyttää entistä hämärämmältä, kun ne elämän ja yhteiskunnan perusteet, joihin olimme vuosikymmeniä tottuneet, ovat rajussa muutoksessa.

Kristillisessä uskossa ajalla on tärkeä sija. Ensinnäkin kristityt uskovat, että kaiken muun olevaisen lisäksi Jumala on luonut ajan. Siksi on mieleöntä kysyä, mitä oli ennen luomista, koska sellaiset käsitteet kuin ”ennen” tai ”jälkeen” pystyvät kertomaan vain aikaan sidotusta todellisuudesta. Ikuisuus ei ole aikaa, ei edes käsittämättömän pitkää aikaa. Se on aivan toisenlainen olemisen todellisuus, jota omalla käsityskyvyllämme on vaikea ymmärtää.

Toisekseen kristityt uskovat, että ikuinen Jumala syntyi ihmiseksi Jeesus Nasaretilaisessa. Tuossa tapahtumassa ikuinen Jumala sitoutui historiaan, itse luomaansa katoavaan aikaan. Jumala ei

Herättäjä-Yhdistys ry
PL 21, 62101 Lapua
Puh (06) 433 5700
hy@h-y.fi
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

**ANNA TOIVO
HUOMISEEN
HERÄTTÄJÄJUHLAT**

 Seinäjoella 14.-16.7.2023

kaihtanut ajan ja paikan kahleita vaan suostui samoihin elämän ehtoihin, joihin jokaisen luodun on alistuttava. Hän tietää, mitä ihmisen elämään kuuluu, koska hän kokenut sen itse Pojassaan Jeesuksessa.

Kolmanneksi kristityt uskovat, että ikuisuus ei ole jotakin, joka odottaa ihmistä vasta tämän ajallisen elämän päätyttyä. Sen sijaan ikuisuus on läsnä jo nyt. Ikuisuutta voi aistia kirkon sisällä, näillä herättäjuhlilla, arkisten paineiden keskellä ja elämän suurissa taitekohdissa. Silloin aavistellaan, että tämän ajallisen todellisuuden sisällä ja ympärillä on toinen todellisuus, ikuisuus, se todellisuus, josta käsin kaikkivaltias Jumala toimii. Hän on sitoutunut aikaan, myös tähän omaamme, nopeasti muuttuvaan.

Nopeasti muuttuvan ajan keskellä toivolle on kysyntää. Uhkakuvien synkistäessä tulevaisuudennäkymiä on hyvä muistaa, että toivo huomiseen ojennetaan meille tuosta toisesta todellisuudesta, ikuisuudesta käsin. Toivo ei ole sama asia kuin optimismi. Näitä kahta on verrattu keskenään siten, että siinä missä optimismi etsii valonsäteitä tulevaisuuteen tästä hetkestä ja tämän ajan ehdoista käsin, siinä toivo tähyää tulevaisuuteen, vaikka realistisia valonmerkkejä ei juuri nyt olisikaan näköpiirissä. Toivo elää sielläkin, missä optimismin voimavarat ovat jo ehtyneet.

Aika on Jumalan käsissä, niin myös sinun aikasi ja toivosi. Niistä muistuttavat muun muassa kirkon kellot. Heprealaiskirjeen kirjoittaja rohkaisee: ”Se toivo on elämämme ankkuri, luja ja varma. Se ulottuu väliverhon tuolle puolen. Sinne Jeesus meidän edelläkävijänämme meni, kun hän oli tullut ylipapiksi, jonka pappeus on ikuista...” (Hepr 6:19-20)